

1) I den under nr. 8 foreslåede § 14, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Er der i skyldnerens erhvervsvirksomhed mere end 25 ansatte, er en repræsentant for de ansatte berettiget til at indtræde i kreditorudvalget, der i så fald udgøres af højst 4 medlemmer.«

Af udvalget:

2) Efter den under nr. 8 foreslåede § 16 a indsættes som ny paragraf:

»§ 01. Personer, som er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed, og som vederlægges periodevis bagud, kan kræve, at skyldneren stiller betryggende sikkerhed for det til enhver tid først forfaldende vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter anmeldelsen af betalingsstandsning. Stilles sikkerheden ikke inden 14 dage eller, hvis tiden for den ansattes ydelse til skyldneren er kommet, uden ugrundet ophold, kan den ansatte ophæve arbejdsaftalen.«

3) Efter nr. 19 indsættes som nye numre:

»01. I § 164, stk. 1, indsættes efter »statsautoriserede« ordene: »og registrerede«.

02. I § 164, stk. 2, ændres »registrerede revisorer eller andre« til: »andre end de i stk. 1 nævnte personer.«

Af flertallet under nr. 1:

Til § 3

4) Den under nr. 2 foreslåede § 37 b affattes således:

»§ 37 b. For skifterettens virksomhed ved behandling af sager om gældssanering svares ingen afgift.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Når begæring om betalingsstandsning er indleveret, er virksomhedens fortsatte drift afhængig af de ansattes indsats i betalingsstandsningsperioden, ligesom de ansatte også har behov for at kunne varetage deres lønmæssige interesser i betalingsstandsningsperioden. Som ændringsforslaget er udformet, kan de ansatte lade sig repræsentere gennem tillidsmandssystemet eller ved en af de ansat-

te udpeget repræsentant med særlig indsigt i betalingsstandsningsspørgsmål, f.eks. advokat eller revisor.

Til nr. 2

I retspraksis er det fastslået, at lønmodtagerne allerede efter de gældende regler har ret til at kræve sikkerhed for lønkrav som betingelse for at fortsætte deres arbejde under betalingsstandsningsperioden. Med ændringsforslaget præciseres de allerede gældende retsprincipper i lovgivningen.

Den kreds af ansatte, som omfattes af bestemmelsen, er den samme som efter den gældende regel i konkurslovens § 63 om konkursboers indtræden i arbejdsaftaler.

Reglen om krav på sikkerhedsstillelse omfatter ikke ansatte, der aflønnes periodevis forud, og bestemmelsen svarer på dette punkt til den almindelige regel i konkurslovens § 57, stk. 2, om gensidigt bebyrdende kontrakter vedrørende løbende ydelser. For så vidt angår forudlønnede vil ikke rettidig erlæggelse af lønnen indebære en aktuel misligholdelse, som kan medføre ophævelse af arbejdsaftalen efter de for det pågældende retsforhold gældende regler.

Sikkerheden skal være »betryggende«. Hvad der i den enkelte situation skal anses som betryggende sikkerhed, må afgøres konkret, men sikkerhed i form af bankgaranti, værdipapirer og lignende let realiserbare aktiver vil opfylde betingelsen, såfremt deres værdi svarer til størrelsen af det til enhver tid først forfaldende arbejdsvederlag. Også en kaution vil efter omstændighederne kunne være betryggende sikkerhed. På den anden side vil det normalt ikke være betryggende for lønmodtagere at få pant i aktiver, som tilhører skyldneren, og som omfattes af et forbud mod udlæg m.v. efter den foreslåede regel i konkurslovens § 16 a.

Efter bestemmelsen skal sikkerheden, når tiden for den ansattes ydelse er kommet, stilles uden ugrundet ophold efter fremkomsten af de pågældende ansattes påkrav, eventuelt gennem fagforeningen. På dette punkt svarer bestemmelsen til konkurslovens almindelige regel om gensidigt bebyrdende aftaler i § 57, stk. 1. I den forbindelse skal det fremhæves, at der må gives tilsynet rimelige tidsmæssige muligheder for at sætte sig ind i skyldnerens og dennes erhvervsvirksomheds forhold og